

arbeidsrecht

UITSPRAAK VAN DE WEEK

mr. J. W. F. Overtoom & mr. N. J. van Osch

De valbijl van de fatale termijn... oftewel foutje, bedankt (2)

Een werknemster van een zorginstelling verzoekt de kantonrechter de opzegging door haar werkgever van de arbeidsovereenkomst te vernietigen en de arbeidsovereenkomst te herstellen, maar is bij het per fax indienen van het verzoekschrift welgeteld één minuut te laat. Fataal is fataal, vindt de rechter. Met die ene minuut is de termijn van twee maanden waarbinnen het verzoekschrift moest worden ingediend onherroepelijk verstreken.

De zorginstelling (hierna: werkgever) heeft na toestemming van UWV de arbeidsovereenkomst met werknemster per 1 november 2015 opgezegd met inachtneming van een opzegtermijn van twee maanden. Werknemeester vindt dat werkgever niet genoeg heeft gedaan om haar te herplaatsen. Ook vindt zij dat de arbeidsovereenkomst in strijd met het opzegverbod tijdens ziekte is opgezegd omdat ze sinds januari 2015 arbeidsongeschikt is. Ze wendt zich daarom tot de kantonrechter met het verzoek de opzegging te vernietigen en werkgever te veroordelen tot het herstellen van de dienstbetrekking of om aan haar ten laste van werkgever een 'billijke (transitie) vergoeding' toe te kennen. Dit laatste is een vreemde formulering, want de transitievergoeding vloeit voort uit de wet en hoeft niet door de kantonrechter te worden toegekend. In plaats daarvan kan veroordeling tot betaling van de transitievergoeding gevorderd worden. Daarnaast bestaat de mogelijkheid een zogenaamde billijke vergoeding toe te kennen.

Eén minuut te laat

De kantonrechter stelt vast dat de bevoegdheid tot vernietigen van de opzegging en herstel van de dienstbetrekking vervalt twee maanden na de dag waarop de arbeidsovereenkomst is geëindigd bij een verzoek als het onderhavige. De laatste dag van de arbeidsovereenkomst was 31 oktober 2015. Het verzoekschrift van werknemster is op 1 januari 2016 om 00.00 uur bij de rechtbank ontvangen. Op 4 januari 2016 ontving de rechtbank een aangepast verzoekschrift van werknemster waarin het herstel van de arbeidsovereenkomst werd gevraagd. Daarmee is werknemster te laat, al is het eerste verzoekschrift maar een minuut over tijd.

Fataal is fataal

De kantonrechter memoreert dat de kern van een vervaltermijn nu juist is dat die fataal is, verlengen is dus niet mogelijk.

arbeidsrecht

Overschrijding van de termijn resulteert in verval van recht, zodat de kantonrechter werkneemster niet-ontvankelijk verklaart in haar verzoeken met betrekking tot vernietiging van de opzegging, toekenning van een billijke vergoeding en herstel van de arbeids-overeenkomst. Een inhoudelijke beoordeling van deze verzoeken is daarmee niet meer aan de orde.

Geen recht vanwege overgangsrecht

De kantonrechter beoordeelt wel het verzoek tot toekenning van een transitievergoeding omdat daarvoor een vervaltermijn van drie maanden geldt, zodat dit verzoek wel op tijd is ingediend, al is dat dan op wat onorthodoxe wijze geformuleerd. Tijdens de zitting erkent werkneemster dat zij van werkgever op grond van de toepasselijke CAO een aanvulling op haar uitkering ontvangt. Gezien het geldende overgangsrecht bij de herziening van het ontslagrecht is werkgever daarom geen transitievergoeding verschuldigd. Ook het verzoek tot toekenning van een transitievergoeding wordt daarom afgewezen.

Nawoord

In onze **vorige uitspraak** wezen we al op het belang van het in de gaten houden van de met het nieuwe ontslagrecht geïntroduceerde – zeer korte – termijnen voor het instellen van vorderingen, en op het gegeven dat deze termijnen niet gestuit (zeg maar ‘verlengd’) kunnen worden. Ook als de andere partij de rechter niet wijst op het verstrijken van de vervaltermijn zal de rechter de vervaltermijn toepassen. Zo kan een kleine overschrijding in tijd grote gevolgen hebben.

Vindplaats: <http://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBMNE:2016:1803>